

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Μαρῆς πρὸς Βενιζέλον
ὁμιλεῖ διὰ τὸ μέλλον.

Λοιπὸν καλῶς μᾶς ὥρισες μεσσία τῶν Ἑλλήνων,
κι' ἂν πῆγε τὸ ταξεῖδι σου χαμένο στὸ Λονδίνον,
ἐνεκα τοῦ τὰ μπέρδεψαν οἱ κύκλοι τῆς Εὐρώπης,
αὐτὰ συμβαίνουν δυστυχῶς πολλάκις παρ' ἀνθρώποις.
Οὐχ ἦττον ὅμως νᾶχετε ὑπομονὴν μεγάλην
καθόσον οὐ μετὰ πολὺ θὰ προσκληθῇτε πάλιν
καὶ τότε ὁ Ρεσῆτ πασσᾶς
ποῦ ἔκρινε κι' ἐμᾶς καὶ σᾶς
πολὺ ἐπιπολαίως,
θὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ἢ οὕτως ἢ ἀλλέως.

Καλῶς μᾶς ἤλθες ἀπὸ κεῖ,
παρηγορία ἐθνικὴ
καὶ τῶν ῥωμηῶν λαοεῖα,
κι' ἂν εὖρηκες στὸ δρόμο σου Πιλάτο τὴν Αὐστρία,
καὶ Καϊάφα τὸ Ρεσῆτ κι' Ἰούδα τὸν Ἀμέλιο
καὶ δὲν σοῦ βγῆκε σάϊκο κανένα εὐαγγέλιο
ἀπ' ὅσα ἐπροεῖπες,
γιά τοὺς ἀνθρώπους, γίγα μου, εἰν' ἢ χαρὲς κι' ἢ λύπες.

Καλῶς μᾶς ὥρισες λοιπὸν κι' ἄς μὴ μᾶς φέρνῃς τίποτα.
Ἄρκει πώπῃγες μοναχὰ καὶ τῶπες ξαποτίσιποτα
στὸν ἕνα καὶ στὸν ἄλλο,
πῶς ἡ Ἑλλάς ἐγίνηκε βασιλεῖο μεγάλο,
κι' αὐτὸς ποῦ τὰς ἐνδόξους τῆς θὰ παραβλέψῃ μάχας
ἄς τὸ σκεφθῇ ὁ χάχας.

Ἄς ἦρθες ὅπως ἔφυγες ἀτρόμητος Λευτέρης
κι' ὄχι δειλὸς σκιαχτὰ, σκιαχτὰ,
κι' ἂν δὲν μᾶς τάφερες αὐτὰ,
ἐμεῖς σὲ λογαριάζουμε σὰ νᾶθελε τὰ φέρεις.
Ἴσως ὁ κάθε μας ἐχθρὸς, ἴσως τὸ κάθε φεῖδι,
νὰ μαλακώσῃ, γίγαντα, μὲ τᾶλλο σου ταξεῖδι.

Ἄς πῆγες κι' ἄς τὸ δήλωσες στὴ Λόντρα καὶ στὴ Βιέννη
πῶς ὅθεν ἑπατήσαμε κανέναν μᾶς δὲν βγαίνει,
καὶ πῶς ἐκεῖ ποῦ στέκεται θὰ μείνῃ κι' ἡ Σερβία,
κι' ἄς ἔρθουν νὰ μᾶς βγάλουνε κατόπιν μὲ τὴ βία,
αὐτοὶ ποῦ ἐναντίον μᾶς ἐλάττωσαν σὰν κοῦκοι
ἐνεκα τοῦ τῶς ἱπῆκαμε στὸ μᾶτι τοὺς παλοῦναι.

Καλῶς μᾶς ἦρθες γίγαντα, ἐλπίδες νὰ χαρίξῃς.
Τὸ κέφισου ἄς γένεται

καὶ δὲν μᾶς κακοφαίνεται
ἂν ἄπρακτος γυρίζεις,
γιατὶ καταλαβαίνουμε πῶς μὲ τὴν ἄλλη στρατά,
ὅσα δὲν πῆρ' ἡ γαλανὴ θὰ πάρ' ἡ μαυρομάτα.

Οὐχ ἦττον ὅμως ἤθελα νὰ σ' ἐρωτήσω, γίγα,
ἐκεῖνα ποῦ θὰ πάroume εἴτε πολλὰ ἢ λίγα,
τὰ ξέρεις ἀπὸ σήμερα, ἢ ἄφησες τὸ προᾶμμα
νὰν τὸ ξεδιαλύνουμε μὲ τσ' ἄλλους τρεῖς ἀντάμα ;
Ἐκαμὲς διασάφισι καμμία μὲ τὸ Βόρι,
ἢ ἔγειν' ἢ συμπεθεριά
γιά νὰ πιαστοῦμ' ἀφ' τὰ λιριὰ
οἱ τέσσαροι κοκόροι ;

Στὸ Ἔθνος δὲν εὐρέθηκε καλλίτερο κεφάλι
κι' ἐμπιστοσύνη, γίγα μου, ἔχω σ' ἐσὲ μεγάλῃ,
μ' ἂν πρόκειται μὲ Βούλγαρους νὰ βροῦμε νταραβέρι,
μπορεῖ ν' ἀποζητήσουμε τοῦ Τούρκου καὶ Λευτέρῃ.
Κι' ἂν ἔξ' ἀνάγκης σήμερα μὲ δαυτοὺς συγγενεῶν,
ποτὲ μου δὲν τζῶχῶνεψα, οὔτε ποῦ τοὺς χωνεῦω.

Κάμετο, Βενιζέλε μου, τὸ μάτι σου γαρίδα.
Ἄφ' τῶν Βουλγάρων τὴ φυλὴ
μ' ἀνησυχῆσανε πολὺ
τὰ σχέδια ποῦ εἶδα.
Καὶ μέτρησ' τα, Λευτέρῃ μου, τὰ πράγματα καλλίτερα,
μὴ γδοῦμε μεγαλείτερα.

Τὸ προᾶμμα θέλει ῥέγολα, μεσσία μου, μεγάλη
μὴν ὕστερ' ἀφ' τῇ μοιρασῇ στὰ ἴδια πῆσῃς πάλι
καὶ πότα μὲ τὸ Βούλγαρο πότα μὲ τὴν Τουρκία,
νὰ μὴν ἀφήσῃς ἡσυχὴ καμμία ἡλικία.
Μεσσία μέτρησ' τα καλὰ μήπως μᾶς εὖρουν χρόνια
ὅπου νὰ μὴν προφτάνουμε νὰ σέρνουμε κανόνια.

Τὸ ὅτι μᾶς ἐδόξασες μὲ τὴ διοίκησίν σου,
τ' ὁμολογοῦν κι' οἱ φίλοι σου τὸ βλέπουν κι' οἱ ἐχθροὶ σου,
κι' ὅπως ἐσὺ μᾶς ἔφερες στὰ παλαιὰ μας κλέη,
ἕνας δὲν βρίσκειτ' Ἑλληνας ὅπου νὰ μὴν τὸ λήη,
μὰ καὶ πῶς ἄνοιξες δουλειὰς ποῦ δὲν θὰ βροῦνε τέλος,
ἔβγα διάψευσέ μου το, ἂν εἶσαι Βενιζέλος.

Μεσσίας εἶσαι μ' ἀρετὴ
καὶ τ' ὄνομά σου θὰ γραφτῇ
χρυσὸ στὴν ἱστορία,
ἀλλὰ τὸ προᾶμμα θ' ἀπλωθῇ
κι' οὐτ' ἕνας δὲ θ' ἀπολυθῇ
ἀπὸ τὴν ἐφεδρεία.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Μὲ λεοντάκορο στρατὸ καὶ μὲ ξιφάκια νὰ ῥοῦν
ἐκεῖς ποῦ τὰς ἐλάττωσαν,
μὰ τὸ ἐπατάλαβαν
νὰ μένουσι μὲ δαυτές !
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΠΡΩΤΟΥΚατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν μᾶς ἔστειψε ἡ νίκη,
παντοῦ τὰς νίκας μᾶς ἀκοῦν

καὶ ὅμως μᾶς φιλονεικοῦν
καὶ τὴ Θεσσαλονίκη
καὶ τὰ νησιὰ τὰ σίγουρα ἢ Λέσβος καὶ ἢ Χίος,
ποῖος ξέρεῖ τίνας πρόκειται νὰ πέσουνε λαχεῖο !

Ὁ στενοκέφαλος ἐγὼ ποῦ δὲν εἰξέρω γράμματα,
ἔτσι τὰ συλλογίζομαι, Δευτέρη μου, τὰ πράγματα.

μὰ σὺ ὁ μέγας καὶ πολὺς
ποῦ μὲ τὰ πρόσωπα μιλεῖς
τὰ διακεκριμένα,

ἴσως τὰ βλέπεις ῥόδινα καὶ νὰ γελᾷς μ' ἐμένα.
Κι' ἄμποτε νᾶρθουν ῥόδινα τὰ πράγματα μεσσία,
γιατὶ ἀλλοίμονο σ' ἐμᾶς
νᾶχουμε δόξας καὶ τιμὰς
καὶ τίποτα οὐσία !

Ὁ Γιάννης καὶ ὁ Μαρῆς μιλοῦνε καὶ ἀπορεῖς.

- Γ.— Νὰ φύγῃς κι' ἐσυχάθηκα ν' ἀκούω τ' ὄνομά σου !
Νὰ πᾶρ' ὁ διάολος καὶ σὲ καὶ τὸ παραρτήματά σου
πῶγραφες πῶς τὸ Χαμηδιὲ τῶπιάσαγε τὴν Τρίτη
κι' ἐπῆρες τὴν πεντάρα μου ἀδίκως, λαποδύτη.
- Μ.— Τὶ φταίω γὼ ; Τελέγραφο μῶστείλαν' ἀφ' τῆς Βιέννης.
- Γ.— Μωρ' ἄς τα ποῦ νὰ μὴν ἰδῇς τὸν ἥλιο ποῦθε βγαίνει
καὶ μὴ θαρεῖς πῶς εὐρηκες κανέναν παλαβιάρη
νὰν τὸν πουλεῖς τὸ Χαμηδιὲ γιὰ πράσινο χαβιάρι

Μ.— Σοῦ λέω δὲν εὐθύνομαι.

Γ.— Εὐθύνεσαι χαμάλη,
γιατὶ τὸ πίστεψα κι' ἐγὼ καὶ τὸ πιστέψαν κι' ἄλλοι
καὶ δυστυχῶς ἐμείναμε μὲ τὴ χαρὰ μονάχα.

Μ.— Καὶ ποῖος σὲ υποχρέωσε νὰν τὸ πιστέψῃς χάχα ;

Γ.— Ὡστε λοιπὸν ἐν γνώσει σου μᾶς ἔδωσες τὴ φόλα ;

Μ.— Μ' ἂν εἶναι ὅσα γράφονται νὰν τὰ πιστεύῃς ὅλα
χωρὶς νὰ βγάνῃς τὰ μισὰ καὶ παραπάνου, τάρα,
θὰ κάμῃς τὸ κεφάλι σου σωστὴ ἀσκίνοχάρα.

Γ.— Ὡστε λοιπὸν περιγελᾷς τὸν κόσμον, μπεξεβένη ;

Μ.— Ἐν ὅσῳ θᾶν' ὁ πόλεμος αὐτὸ θὰ σᾶς συμβαίνει.

Γ.— Καὶ πόσο θᾶν' ὁ πόλεμος ἀκόμα μωρὲ τέρας ;

Μ.— Ὑπολογίζω τὸ πολὺ τρεῖς τέσσαρας ἡμέρας.
Ἄν ὅμως ἐν τῷ μεταξύ δὲν πέσῃ τὸ Μπιζάνι,
μπορεῖ καὶ περισσότερον νὰ διαρκέσῃ, Γιάννη,
κι' ἂν τὴν Ἀδριανούπολιν δὲν πάρουν οἱ Βουλγάροι,
ἐλπίζω νὰ τὸν ἔχωμεν μέχρ' ὅσον τὸν Ἀλωνάρη,
κι' ἂν ἡ Εὐρώπη μάτια μου, δὲ βαρεθῇ τὸ γούστο,
νὰ καρτερῇς τὸν Ἀγουστο ποῦ βάνουμε τὸ μούστο.

Ἐμπλέξαμε σὲ μιὰ δουλειὰ
καθὼς καταλαβαίνω,
ποῦ θὰ μ' ἀσπρίσουν τὰ μαλλιά
καὶ γέροντας θὰ γένω,

κι' ὅσο ποῦ νᾶρτ' ἡ ὥρα μου στὴν ψάθα νὰ πεθάνω,
ἀκόμα παραρτήματα θὰ κάθωμαι νὰ βγάνω.

Ἐμπλέξαμε σὲ μιὰ δουλειὰ μ' ἐτοῦτον τὸ μεσσία
ποῦ θὰ μᾶς εὖρη σίγουρα Δευτέρα Παρουσία
καὶ μόνον ὁ Πανάγαθος Θεὸς ποῦ θὰ μᾶς κρίνῃ,
θὰ λύσῃ τὰ ζητήματα νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην.
Ἀλλοῦθε μὴ τὴν καρτερῇς πρωτίτερα γιὰ νᾶρτῃ.
Μιλεῖς γιὰ τὸ συμφέρον σου μωρὲ πενταροβιάρη
καὶ προσμυνᾷς ἐπίτηδες πολεμικὴν ἀντάρα
νὰ μὴν ἀφήσῃς κανενὸς στὴν τσέπη του πεντάρα.

Μπορεῖ μωρὲ ὁ πόλεμος ἀκόμα νὰ βασιτάξῃ,
π' ὁλοῦθεν τὸ μπαμπάλῃ τὸν ἔχουμε λυσοσάξει,
καὶ τώρα στὴν Καλλιπὸλι πᾶπῃαν' οἱ Βουλγάροι,
ὅλο τομάρι τούρκικα πετοῦνε μὲ τὸ φταίρι.
Μπορεῖ μωρὲ ὁ πόλεμος νὰ ἐξακολουθήσῃ,
π' ὅσο κι' ἂν εἴν' ἀπάνθρωπος κι' ἀνηλεὴς ἡ Δύσι,
θὰ γδῇ πῶς ἐταφιάστηκε ὁ Τοῦρκος π' ἀγαπάει
καὶ βγάνει τὰ καρδιά του σὺν βράχῳ καὶ τὰ σπάει !

Τώρα φοβάται καὶ μοῦ λὲς πῶς δὲν θὰ κλείσ' εἰρήνην,
ποῦ τοῦρκος ἀ' τακάτευτος κανεῖς δὲν ἔχει μείνει ;
Δὲν ἄκουσες τί ἐγείναι καὶ γίνεται στὴν Πόλιν
ποῦ ἐξαλαμπαδίσαν' ἀνάμεσὸν τοὺς ὅλοι
καὶ σφάζονται γιὰ σοβ' ἀρὰς πολιτικὰς αἰτίας
ὅπως κι' ἐμεῖς ἄλλη φορὰ ἐπὶ φανλοκρατίας ;

Ἡ σήμερα ἢ αὔριο τελειώνουνε τὰ συμπάρα
καὶ πᾶν' τὰ παραρτήματα,
ποῦ μῶγραφες τὰ θύματα
κι' ἐγύρευες πεντάρα.

Γιὰ σέναν ἐγινήκανε πέντε μηνῶν ἀντάρες
π' ἄρχισες τηλεγραφικῶς
νὰ τραυματίζῃς διαρκῶς
τοῦ κόσμου τῇ πουσνάρῃ.

Γιὰ τὸ παραρτήμα, Μαρῆ,
πολλὰ σοῦ καταμαρτυρεῖ
ὁ κόσμος ὁ τεμπέλης.

- Μ.— Ὁ πόλεμος ἄς ἔπαυε καὶ λέγεμ' ὅσα θέλεις.
Ἄς γδῷ μωρὲ τὰ Γιάννινα καὶ τὸ Μπιζάνι κάτω
καὶ πᾶρ' μου περισσότερα κι' ἀπὸ τὸν Κυριακάτο,
π' ἀπάντησ' ἕναν εὐζῶνα στὰ παραρτήματά μου
κι' ἐκόντεψε νὰ βουρλιστῇ
κι' ἐξούρισε λατινιστὶ
τὴν ἰδιότητά μου !

Ὁ πόλεμος, ὁ πόλεμος νὰ πάψῃ μωρὲ Γιάννη !
Θᾶς ἔψησε τὸ σπάραχνο ἐκίνο τὸ Μπιζάνι !
Ὅσες ψυχὲς μᾶς ἔσβυσε κι' ἀκόμα ὅσες σβύσῃ
κι' ὅσα κοστίζει αἵματα,
κατάρῃς κι' ἀναθέματα
νὰ γένουνε στὴ Δύση.

Ὁ πόλεμος, ὁ πόλεμος, βρὲ Γιάννη μου νὰ πάψῃ
ποῦ λεβεντιῇς ἀτίμητες σὺν χιόνι του θὰ θάψῃ,
καὶ δὲν εὐρέθηκε ψυχὴ νὰ λυπηθῇ τ' ἀσκέρι
ποῦ γιὰ τὴν ἀπολύτρωσι τοῦ σκλάβου ὑποφέρει
καὶ μάχεται μαρτυρικῶς καὶ ἡ ψυχὴ του λιώνει,
ἀγνὴ καθὼς τὸ χιόνι.

Τὴ ἀγωνία φοβερὴ
χωρὶς νὰ ἔχῃ τέλος !
Τὴ ἀνθρωπος μωρὲ Μαρῆ
κι' αὐτὸς ὁ Βενιζέλος !

- Γ.— Πῆγε μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ κλείσῃ τὴν εἰρήνην
καὶ βλέπωντας πῶς ἡ Τουρκία πολὺ ὀλίγα δίνει,
ἐπέμεινε μὲ δαύτην νὰ κάμῃ νικητοῖς,
καὶ δὲν ἐκύνταζε Μαρῆ
πῶς ὁ χειμῶνας προχωρεῖ
καὶ ὅπως, ὅπως ἔδεκε τὰ πράγματα νὰ δέσῃ !

Εἶδε πῶς ἔχει κόντρα του τὸ Αὐστρία τὸ Μπερτόδο,
τ' ἀκούει τί μᾶς κάνουνε οἱ Ἰταλοὶ στὴ Ρόδο,
ξέρεῖ καλλίτερον ἀπὸ μὲ καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλον
πῶς πόλεμος μᾶς κάνουνε κι' οἱ Γερμανοὶ μεγάλωνε,
ὁ νοῦς θ' ἀντιλαμβάνεται βεβαίως τοῦ μεσσία
πῶς κάπως τώρα ὕστερα τὰ στρίφτει κι' ἡ Ρουσία ;
καὶ δι' αὐτοὺς, μωρὲ Μαρῆ, τοὺς λόγους τοὺς σπουδαίους
καὶ διὰ ν' ἀπολείψωμεν κι' αὐτοὺς τοὺς Ἰουδαίους,
καὶ γιὰ νὰρθοῦν νὰ πράγματα στὴ θέσι τοὺς τὴν πρώτην,
ἔπρεπε νὰ παραδεχτῇ νὰ πάρῃ ὅ,τι, ὅ,τι,
κι' ὅχι ποτὲ γιὰ Βουλγάρους καὶ χάρι τοῦ Νικητῆ
ν' ἀρχίσῃ πάλε πόλεμος ἀπὸ τὸ ἄρφα βῆτα !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

- Μ.— Τὸ δίκιο σου, βρὲ Γιάννη μου, εἶναι πολὺ μεγάλο.
Ὁ πόλεμος ἐτοῦθεν νὰ πάψῃ διχῶς ὅλοι,
νὰ ξαποστάσῃ στὴν τὸν καθεστῶτα
ποῦ θῆτα τὸν καθ' ἑαυτὸν καὶ ὅσα τοῦ Γενάρη,
παλεῖται μὲ τὸ θάνατο μετ' ἀρετῆς σπανείας
πρὸς χάριν εὐρωπαϊκῆς ἐξόχου εὐγενείας !

ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ

Κοιμάται ο Ουγενότος στο κρεβάτι,
ύπνο γλυκό, χωρίς καμιά φροντίδα·
κι' ο αδελφός του δίπλα δεν κλεί μάτι
και τον παραμονεύει απ' τη φυρίδα.
Τό σύνθημα προσμένει ν' ακουκήση
που τη Γαλλία θά αίματοκυλίση!

Κοιμάται ο Ουγενότος και γελάει.
Καλό κι' όραίο θάνατ' όνειρό του.
Τόν Δούθηρο θά βλέπη πώς βλογάει
τήν κόρη που θά ξήση στο πλευρό του.
Κι' ο άλλος που την πίστι του θυμάται,
τόν αδελφό νά σφάξη δεν λυτάται!

Έπρόβαλε ψηλά χλωμό φεγγάρι.
Τού σκοτωμού τό σύνθημα βοΐζει.
Καθολικός πιστός δεν κάνει χάρι,
φιλία, συγγενείς, δεν τούς γνωρίζει!
Κι' ο παπιστής όπου παραμονεύει
τόν αδελφό τόν άκακο φρονεύει.

Τό γυνί της κλαί' ή μάνα σκοτωμένο,
π' άμαρτωλός στόν άλλον κόσμο πάει.
Στό πτώμα έμπρός και στόν Έσταυρωμένο
γονατιστή την προσευχή άρχινάει.
Και γιά τόν άλλο γυνί της όπου σφάζει,
πιστεύει πώς την ώρα εκείνη, άγιάζει!

Αύριο την αυγή θά νάν' οί δρόμοι
γεμάτοι από κουφάρια ματωμένα.
Τού Άγγέλου ο Πύργος θά βροντά στη Ρώμη
στόν Άγιο Πέτρο τά κερά άγαμμένα.
Ό Πάπας τούς πιστούς του θά εύλογήση
και τό γυνί της ή μάνα θ' άστοχήση!

ΣΠ. Κ. ΓΓΓΛΕΣΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Σ. Ζ. Τό άνω ποίημα ως και ή δημοσίευ
θείσα πρό μνηών «Ώδή εις τόν Παρθενώνα»
προέχονται εξ άνεκδότου συλλογής ποιημά-
των, έργον τής νεανικής ήλικίας του άγαπη-
τού φίλου κ. Ίγγλεση.

ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

Μ' έψησε μιὰ μελαχροινή,
ψηλά σέ μιὰ ταράτσα!
Τή βλέπω, τήν πολιορκώ,
μά φαίνεται... Ταλτάτσα.

Τόν άφησα τόν πόλεμο
κι' έγύρεψα ειρήνην.
Πολλές πρεσβείες έβαλα
μ' αυτή δέ μου τή δίνει!

Κι' εκεί που έσκεφτώμουνα
τι διάολο νά κάμω,
γίνεται συνδιάσκεψις
και μου προτείνουν... γάμο!

Ή λέξις, δέν έπρόφτασε
νά βγῇ από τό στόμα
π' άτάκτως υπεχώρησα
κι' υποχωρώ άκόμα.

Τό Σῆγμα.

ΣΤΟ ΧΟΤΖΑ

Πού νά τό φανταζώσουνε,
Χοτζά μέ τό ραβδί σου,
που έβλεπες στόν ύπνο σου
ούρι του παραδείσου,
κι' άλλα που κάθε τουρκαλάς
δικαίως όνειρεύεται,
πώς θάρρης έδεξα νά γδῆς,
ο υ ρ ε ν... άπαγορεύεται!

Η ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Παρατηρούμεν μετ' εύχαριστήσεως,
αξιέπαινον και άποτελεσματικωτάτην
τήν δράσιν τής Έπιτροπής του Έργα-
τικού Συνδέσμου.

Έκτός τής συντηρήσεως τής Σχο-
λής των Άπόρων, ήτις τόσα επέδειξεν
ευχάριστα άποτελέσματα, Έδρυσεν έσ-
χάτως και έτερον σχολικόν τμήμα διά
τήν εκμάθησιν ξένων γλωσσών και λο-
γιστικής, διατηρούμενον εξ οικονομικών
εκ του χορηγούμενου Βαλλιανείου κλη-
ροδοτήματος.

Αί δε κατά Κυριακήν γερόμεναι δια-
λέξεις, υπό διοφόρων λογίων συσπολι-
τών, έν τή αίθούσῃ τής Σχολής, κατά
πολύ ένισχύουσι τό γόητρον του Έδρύ-
ματος, άποθαίνουσαι ωφέλιμώταται εις
τόν πληθύνον άκροατήριον.

ΤΟ ΜΠΑΖΑΡ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Ός πρό ήμερών άνηγγέθη, θά έ-
νεργηθή την προσεχή Κυριακήν 10
Φεβρουαρίου, υπό τής Έπιτροπής των
Κυρίων υπέρ των προσφύγων, μία ά-
γορά (μπαζάρ) εκ των εισπραξέων τής
όποιας θά ένδυσθον οί πρόσφυγες, και ή
δίωξ τά μικρόπαιδα, θά άγορασθόν
φάρμακα και άλλα πράγματα άπολύ-
του ανάγκης.

Λίαν ευγενώς και προθύμως, ήρχι-
σεν ή άποστολή των διαφόρων προς
τούτο άντικειμένων, άπό τούς αίσθημα-
τίας συμπολίτας και συμπολίτιδας.

Υπολείπεται ή συνδρομή του κοι-
νου κατά την ήμέραν τής άγοράς. Και
δέν άμφιβάλλομεν ήτις αυτή θά είναι ή
πως την περιμένομεν, καθόσον ό σκο-
πός είναι ίερός και πατριωτικώτατος.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Σπ. Δραγώνας, Εύδοκία Δραγώνα
(Πύλαρος)-Νικόλ. Γεωμενης Δωρομάν-
δη Καββαδία (Έβριοςος)-Γερ. Κολαί-
της Μαρία Σιλβέρδη (Ελκός)-Παναγ.
Γιακουμάτος, Καλλιόπη Τουμαζάτου
(Φάρσα).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Άπό τής παρελθούσης Τετάρτης
ευρισκόμεθα εις ψυχός δριμύτατον.

— Τά βουνά μας είναι φορτωμένα ά-
πό χιόνι.

— Ό δέ σφοδρότατος βορράς, μαινό-
μενος επί δύο ήμέρας, άρκετάς ζημίας
επέφερεν εις τά κτήματα.

— Οί έν Δοσερβάγια τής Ρωσίας δι-
αμένοντες άδελφοί Βαρθολόμου, άπέσ-
τειλαν προς τόν ένταύθα πατέρα των
εκατό δραχμιάς υπέρ των προσφύγων,
όστις και παρέδωσε τό ποσόν εις τόν κ.
Νομάρχην.

— Έπίσης προσέφερεν υπέρ των
προσφύγων 150 δραχμιάς ή κυρία Μα-
ρία Δ. Δεστούνη.

— Διά τόν αυτόν σκοπόν και ό κ. "Αγ-
γελος Καλός εκ του έξωτερικού Δρ. 50.

— Έκ Πόρτ Σάιτ τής Αιγύπτου, έσ-
τάλλη παρά του κ. Γ. Άλεξανδράτου
τό ποσόν των λιρών 18 διά τάς οικογε-
νείας των έφένδρων.

— Τό ποσόν άπετελέσθη δι' εισφορών
των κ. κ. Γερ. Άλεξανδράτου λιρ. 4.
Σπυρ. Χέλιμη. 4. Άριστ. Άλεξανδρά-
του 4. Νικόλ. Παρέντη 4 και Σπυρ. Πα-
ρέντη 2.

— Ός εκ τής τηλεγραφικής ύπηρεσί-
ας του φύλλον, ήδυνήθημεν νά άντιληφ-
θώμεν τί τραβούν οί τηλεγραφεταί οί
καθ' όλην την νύκτα εργαζόμενοι μέσα
εις εκείνο τό άποκρυσταλλωμένον δαμά-
τιον!

— Τι θά έστοίχισαν εις τό Δημόσιον
δλίγα κάβουνα! Και όμως, ούτε λό-
γος νά γίνεται!

— Ομιλήση αύριον εις την Σχολήν
των Άπόρων ό κ. Η. Τσιτσέλης βου-
λευτής, περί τής δράσεως του Νάτιερ
έν Κεφαλληνία.

ΤΟ ΧΑΜΗΔΙΕ ΕΙΣ ΜΑΛΤΑΝ ΦΟΒΟΙ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΙΟΝΙΟΝ ΠΕΛΑΓΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ—Τό τουρκικόν καταδρομικόν «Χα-
μηδιέ» κατέπλευσεν χθές την έννάτην πρό με-
σημβρίας εις Μάλταν λόγω τής επικρατούσης
σφοδράς τρικυμίας.

Ό κυβερνήτης του ούδέν άνεκοίνωσεν. Υπο-
τίθεται ότι ίσως κατευθυνθή εις τό Ίόνιον πέ-
λαγος νά προσπαθήση αϊφνηδιασμόν και εκείθεν
νά επανέλθῃ εις Δαρδανέλλια.

Σήμερον έξάπαντος θά αναγκασθῇ νά αποπλεύ-
σῃ εκ Μάλτας, λήγοντος του είκοσιτετραώρου.

Σ. Ζ. Τό ότι υποτίθεται ότι θά καταπλεύσῃ εις τό Ίόνιον, είναι
άκριβώς ή φράσις του τηλεγραφήματος, δέν πρέπει όμως νά άνησυ-
χήσῃ καθόλου ό κόσμος διότι αυτή είναι μία άπλή ύπόθεσις ήτις έγέ-
νετο εις Αθήνας.

ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Έλληνηκόν τουρκελικόν διήλθε σή-
μερον ισθμόν Μπερικιδαμίου προς Τένεδον.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Τά πράγματα κρίνονται ένταύθα λίαν εύνοϊκά
υπέρ τής Ελλάδος. Εις τό χρηματιστήριον όλαι αί έλληνικαί
άξιαί παραμένουν σταθερώταται.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΜΕΤΟΧΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ—Κατά την γενομένην χθές κλήρωσιν των μετο-
χών τής Έθνικής Τραπεζής, τάς 50,000 δραχμιάς έκέρδισεν
ή ύπ' άριθμ. 105125 μετοχή.

ΝΕΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ— Τουρκικός στρατός πολυάριθμος
επεχείρησε χθές νέαν άπόπειραν άποβάσεως εις Ραι-
δεστόν, άλλ' ήναγκάσθη νά υποχωρήσῃ εις Καλλι-
πολιν.

Μετά την άποτυχίαν τής άποβάσεως οί Τούρκοι
κατέσφαξαν 150 χριστιανούς.

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΣΟΦΙΑ— Οί Βούλγαροι ήναγκάσθησαν νά ζητή-
σουν παρά των Σέρβων πυρομαχικά τηλεδύλα. Τό
Σερβικόν στρατορχείον παρεχώρησεν άμέσως έκκ-
τόν πεντήκοντα τοιαύτα.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Κατ' άκριβείς ύπολογισμούς
των εύρωπαϊών δημοσιογράφων, ό Βουλγαρο-Σερ-
βικός στρατός ό ευρισκόμενος εις Θράκην άνέρ-
χεται εις 80,000.

Ο ΣΕΦΚΕΤ ΦΙΛΕΙΡΗΝΙΚΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Τηλεγραφήματα εκ των πρεσβει-
ών τής Κωνσταντινουπόλεως, άγγέλουσιν ότι ό Σεφ-
κέτ προσέβη εις φιλειρηνικωτάτας δηλώσεις.

ΡΩΣΣΙΚΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Οί Τάϊμς γράφουσιν, ότι έκτακ-
τοι κινητοποιήσεις του Ρωσσιку στρατού γίνονται
εις τά τουρκικά σύνορα τής Μικράς Ασίας.

ΤΟ ΜΠΙΖΑΝΙ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Ό Έλληνικός στρατός μέ ό-
λην την επιτοκίαν εναντίον των έξακλούθει
γενναιώτατα τον άγώνα κατά Μπιζανίου. Τελευ-
ταίοι πολεμικά ένδεγεία, άποτέλεσαν ήττάς
και έχθρών των τουρκικών στρατών νεκρών